

28. maj 1999. L.R. Service ApS mod Bramsnæs Kommune

EU's udbudsregler medfører ikke ubetinget pligt til sammenlægning af anskaffelser af samme art. En rengøringskontrakt skulle anses for at ophøre ved det aftalte udløb uanset mulighed for at aftale forlængelse

En kommune udbød i 1992 rengøringen af rådhuset og nogle skoler m.m., og et rengøringsfirma udførte derefter rengøringen fra 1. juli 1993 i henhold til en 3-årig kontrakt. Fra 1. august 1996 fortsatte kontrakten uændret med et opsigelsesvarsel på 3 måneder. I 1998 udbød kommunen den pågældende rengøring som EU-udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet og indgik på grundlag af dette udbud en ny kontrakt med det samme rengøringsfirma om rengøringen med virkning fra 1. maj 1999. Efter sit indhold udløb den nye kontrakt den 30. april 2002, men således at forlængelse i op til 2 x 1 år kunne aftales og skulle være aftalt senest 6 måneder før udløbet af kontrakt- eller forlængelsesperioden. Kontraktens værdi oversteg tjenesteydelsesdirektivets tærskelværdi.

Kommunen har 10-12 daginstitutioner, heraf 2 selvejende. Disse daginstitutioner står alle selv for deres rengøring, således at nogle af dem har ansat egne rengøringsmedarbejdere, medens andre får rengøringen foretaget af et rengøringsfirma.

Et konsulentfirma klagede til Klagenævnet og gjorde gældende, at forlængelsen i 1996 af rengøringskontrakten vedrørende rådhuset m.m. burde være sket efter EU-udbud. Klageren gjorde desuden gældende, at der i medfør af tjenesteydelsesdirektivets artikel 7, stk. 4, næstsidste punktum (om sammenlægning af værdien af delydelser, som en tjenesteydelse er opdelt i) skulle ske sammenlægning af værdien af rengøringen i de daginstitutioner, der får udført rengøring af et rengøringsselskab, da de pågældende daginstitutioner ikke syntes at have effektiv faktisk selvforvaltning.

Klagenævnet lagde til grund, at værdien af den rengøringsaftale, som kommunen indgik i 1996 vedrørende rådhuset m.m., oversteg tjenesteydelsesdirektivets tærskelværdi, og Klagenævnet konstaterede herefter, at kommunen havde overtrådt EU's udbudsregler ved ikke at have udbudt den pågældende rengøring i EU-udbud.

Med hensyn til de daginstitutioner, der fik rengøringen udført af et rengøringsselskab, bemærkede Klagenævnet: Nævnet måtte gå ud fra, at værdien af den enkelte institutions rengøring ikke nåede op på tjenesteydelsesdirektivets tærskelværdi, men at værdien af de pågældende daginstitutioners rengøring muligvis tilsammen oversteg denne tærskelværdi. EU's udbudsregler har til formål at sikre, at betydelige opgaver, som kan have interesse uden for de enkelte landes grænser, og som kan bære udgifter til udarbejdelse af udbudsmateriale og vurdering af tilbud, bliver udbudt på europæisk plan, og udbudsdirektivernes regler om tærskelværdi afspejler dette formål. Dette gælder også tjenesteydelsesdirektivets artikel 7, stk. 4, sidste punktum, som klageren havde påberåbt sig, og formålet med denne regel er at forhindre opsplittning af en ydelse i den hensigt at undgå EU-udbud. EU's udbudsregler, herunder den nævnte bestemmelse i tjenesteydelsesdirektivet, går derimod ikke ud på, at en offentlig udbyder under alle omstændigheder skal sammenlægge værdien af sine anskaffelser af samme art, herunder alle sine rengøringsaftaler. Der var endvidere ikke fremkommet noget, der pegede i

retning af, at kommunen ved sin administration af de omtalte daginstitutioners rengøring havde søgt at omgå EU's udbudsregler. Uanset om institutionerne havde selvforvaltning, havde Klagenævnet herefter ikke grundlag for at fastslå, at kommunen havde overtrådt EU's udbudsregler med hensyn til deres rengøring.

Klagenævnet fandt anledning til at bemærke, at kontrakten pr. 1. maj 1999 vedrørende rengøringen af rådhuset m.m. måtte anses for at ophøre pr. 30. april 2002, og at den ikke kunne forlænges uden nyt EU-udbud.

Efter kendelsens afsigelse er det fremgået, at kendelsen for så vidt angår daginstitutionerne synes at bygge på en misforståelse af de oplysninger, der fremkom på den mundtlige forhandling i sagen, men at dette ikke har haft realitetsbetydning for sagens afgørelse.

Om denne klagers retlige interesse i at klage til Klagenævnet se også Klagenævnets kendelse af 8. juni 1998 i sagen samme klager mod Skovbo Kommune.